

mindste være i de egentlige Realklasser. Til det samme sigter Ændringen under Nr. 7. Det er nemlig bestemt i Loveu, at $\frac{2}{5}$ af Understøttelsessummen skal anvendes til Fripladser eller Pladser med nedsat Skolebetaling. Vi have da foreslaaet i denne Ændring, at disse Fripladser skulle tilsikres Elever i Realklasserne, derimod ikke Eleverne i de egentlige Børneklasser. Og dertil føjes saa under Nr. 8, at disse Fripladser fortrinsvis skulle uddeles til Børn af uformuende Forældre, naar de anbefales af deres Lærer og af Stedets Skolekommission. Det var de Ændringer, som væsentlig tog Sigte paa, hvad jeg udviklede før. Den første Ændring til den første Paragraf gaar ud paa at knytte kjøbenhavnske og frederiksbergske Realskolelærere til Pensionskassen, som efter Lovforslaget faar Statsunderstøttelse. Efter Forslaget kan Statskassen tilskyde 10,000 Kr. til Realskolelærernes Pensionskasse. Ændringen under Nr. 1 indrømmer saa de kjøbenhavnske og frederiksbergske Realskolelærere Adgang til at gaa ind i den samme Kasse, og Statstilskuddet skulde saa forhøjes fra 10,000 til 15,000 Kr. De andre Ændringer, som det samlede Udvalg stiller, ere blot redaktionelle og behøve ingen Omtale. Om Ændringsforslaget under Nr. 11, som et Mindretal har stillet, skal jeg ikke udtale mig, forinden Ordføreren for dette Ændringsforslag har haft Ordet. Hermed anbefaler jeg de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

K. M. Klausen: Den afgivne Betænkning er bleven en enstemmig Tilslutning til den fælles Folkeskole. Jeg antager, at det er første Gang, at der her i Tinget foreligger en saa enstemmig Anbefaling af den fælles Folkeskole. Det forekommer mig, at dette er en Kendsgerning, som er værd at lægge Mærke til, og forudsat, at Folketingets Medlemmer i sin store Helhed kunne slutte sig om de Udtalelser, som ere fremsatte i Betænkningen, vil jeg haabe, at det maa blive udtødt som en kraftig Opfordring til den højtærede Minister til at tage Hensyn her til og muligvis snart fremsætte et Forslag i denne Retning. Det samme Ønske om den fælles Folkeskole deles jo i en meget stor Grad af Danmarks Lærerstand, og det er ogsaa min Overbevisning, at den danske Befolkning i det store og hele nærer det samme Ønske. Men at fremsætte et saa stort og gennemgribende Forslag er jo noget, som meget vanskeligt kan

ske fra privat Side; det er en Ting, som maa overlades til Regeringen, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister heri vil se en stærk og enstemmig Opfordring fra Folketingets Side til, at vi maa arbejde henimod den fælles Folkeskole, og at vi maaske i en nær Fremtid maatte se et Forslag, som gik i denne Retning.

Min Partifælle fra Lyngby (Wilmann) og jeg have tilladt os at stille et Ændringsforslag, hvorefter vi staa alene; om alle de øvrige Ændringsforslag er der fuldstændig Enighed i hele Udvalget. Det Ændringsforslag, vi have stillet, gaar ud paa i større Udstrækning at naa henimod Fortsættelseskolen i vort Land. Det er sikkert, at der hos den konfirmerede Ungdom er en stor Trang til at udvide og befæste de Kundskaber, som ere erhvervede i Folkeskolen, og naar man ved, hvorledes Forholdene ere, er det jo saaledes, at overordentlig mange af de Børn, som udkrives af Folkeskolen, have, naar der er gaaet nogle ganske faa Aar, glemt en stor Del, ja, jeg kan sige den allerstørste Del af de Kundskaber, de have erhvervet sig i Folkeskolen, og mange af dem have ikke Lejlighed til at kunne supplere eller udvide eller blot befæste de Kundskaber, de have erhvervet i Folkeskolen. Det er ikke mange Dage siden, at et Udvalg her i Tinget aflagde et Besøg paa en af vore Højskoler. Forstanderen der udtalte, at mange af de Elever, som kom paa disse Højskoler, røbede i visse Retninger den største Uvidenhed, som endog gik saa vidt, at der kom Elever, som slet ikke kendte Navnene paa de forskellige Lande her i Europa. Og det kan jo ikke være andet, end at et Barn, der har faaet en ofte meget tarvelig Undervisning i Folkeskolen og derefter ingen Lejlighed har haft til at erhverve sig ny Kundskaber eller befæste de faa Kundskaber, det har erhvervet sig, maa vokse op og blive et uvidende Menneske. Jeg mener derfor, at der er Grund til at gøre noget, saa at man kunde tilbyde Undervisning og Oplysning for den konfirmerede Ungdom, og jeg tror, at den konfirmerede Ungdom i det store og hele meget gerne vilde tage imod et saadant Tilbud, naar det blev givet. Der ofres i Øjeblikket ikke saa ganske lidt paa den konfirmerede Ungdoms Undervisning her i vort Folk; vi have jo Højskoler, Landbrugsskoler, Realskoler, og jeg skal nævne Aftenskoler, som støttes fra Statens Side. Aftenskolerne ude paa Landet have f. Eks. i forrige Aar haft et Elevantal paa ikke mindre end 17,000. Jeg synes, at